

ΤΟ ΔΕΛΤΙΟ

ενημερωτικό δελτίο της ελληνικής κοινότητας παρισιού και περιχώρων-bulletin d'information de la communauté hellénique de paris et des environs
ιανουάριος-φεβρουάριος 2005- no 33- janvier-février 2005

ΤΑ ΝΕΑ ΜΑΣ

Η νέα χρονιά 2005 άρχισε για τη Κοινότητα μας με την έκθεση φωτογραφίας μιάς νέας ταλαντούχου φωτογράφου, της Ηώς Πάσχου. Στις 16 Ιανουαρίου 2005 έγινε ο αγιασμός των Υδάτων από τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Γαλλίας κ. Εμμανουήλ και το απόγευμα κόπηκε η Πίττα στο Ελληνικό Σπίτι, η πίττα της Ελληνικής Κοινότητας Παρισιού, της Κυπριακής Κοινότητας Γαλλίας και της Ομοσπονδίας Ελληνικών Κοινοτήτων Γαλλίας. Το Ελληνικό Σπίτι γέμισε από τα μέλη της παροικίας και τους εκπροσώπους όλων των ελληνικών και ελληνογαλλικών συλλόγων.

Διακρίνονται οι πατήρ Νικόλαος Ξένος, κ. Σ. Τσιμπερλένιος, κ. Σ. Θεοδορίδου, κ. Α. Βαφέας, κ. Α. Τσαπής, σεβ. Γαλλίας κ. Εμμανουήλ, πρέσβης της Ελλάδας κ. Δ. Καραϊτίδης και ο πρέσβης στην UNESCO, κ. Αναστασόπουλος.

Είχαμε τη τιμή να έχουμε μαζί μας τον πρέσβη μας κ. Δημ. Καραϊτίδη, τον πρέσβη της Ελλάδας στην UNESCO κ. Αναστασόπουλο, το Μητροπολίτη μας κ. Εμμανουήλ, τον γενικό μας πρόξενο κ. Ν. Πάζιο, τη πρόξενο της Κυπριακής Δημοκρατίας κα Ιωακείμ, τον ακόλουθο Αμυνας ταξίαρχο κ. Α. Βιδάλη, της Αεροπορίας κ. Κολιάκο, το διευθυντή του Γραφείου Τύπου κ. Β. Καραβασίλη, πολλά μέλη των διπλωματικών αντιπροσωπειών. Ζητώ να με συγχωρήσουν που δεν παραθέτω τα ονόματα όλων.

Ο Δεσπότης μας ευλόγησε την πίττα, εν χορώ με τους πατέρες Νικόλαο Ξένο και Τίτο Ταμβακάκη, και

έγινε η κοπή και διανομή της Πίττας. Φέτος υπήρχαν δύο «φλουριά», ένα χρυσό, δώρο μέλους της Κοινότητας, που θέλει να κρατήσει την ανωνυμία. Το ευχαριστούμε. Και ένα δεύτερο, ασημένιο. Η κλήρωση ανάδειξε νικητές τη κα Denise Ελτζόγλου και τη γνωστή σε όλους μας Μαρίτσα Cadet, αγαπητά μέλη της παροικίας μας.

Παρών στη κοπή της πίττας ήταν και ο αγαπητός σε όλους μας κ. Σπύρος Μπάσης, που θερμά χειροκροτήθηκε από όλους τους παριστάμενους. Δεν πρέπει επίσης να ξεχάσουμε τη παρουσία του κ. Πάρι Dado, που επί χρόνια πολλά βοήθησε ενεργά όλους

τους συλλόγους της παροικίας και ήταν πάντα κοντά μας. Πήρε τη σύνταξή του και τώρα πιά φεύγει για την Ελλάδα.

Ο κ. Πάρις Dado περιστοιχιζόμενος από τη γραμματέα και τον πρόεδρο της Ελληνικής Κοινότητας Παρισιού

Ο Πάρις Dado γεννήθηκε και μεγάλωσε στα Ταταύλα, συνοικία της Βασιλεύουσας. Έφυγε σε νεαρή ηλικία από τη Πόλη και δημιούργησε τη περίφημη και γνωστή διεθνώς σοκολατοποιία Léonidas. Δεν ξέχασε ποτέ την καταγωγή του και το πολιτισμό του. Έμπρακτα και συγκεκριμένα το απόδειξε με συνέχεια και συνέπεια. Θέλουμε να του πούμε πως είμαστε περήφανοι που είναι Ρωμιός.

**ΕΥΧΟΜΑΣΤΕ ΚΑΛΗ ΧΡΟΝΙΑ,
ΜΑΚΡΟΗΜΕΡΕΥΣΗ ΚΑΙ ΥΓΕΙΑ ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ
ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ**

Μας κοινοποιήθηκε πρόσφατα ένα εξασέλδο γράμμα του κ. Γ. Δημόπουλου, απάντηση στο αίτημα των γονέων του λυκείου Bergson, να τον συναντήσουν για να συζητήσουν τα προβλήματα, που έχουν εντοπίσει στη λειτουργία του σχολείου. Ο κ. Γ. Δημόπουλος γράφει επί παντός επιστητού, χωρίς να ορίζει ημερομηνία συνάντησης. Δεν πρόκειται να σταθώ ούτε στις προσωπικές επιθέσεις, ούτε στις δικανικές εξάρσεις της επιστολής του. Λυπάμαι μόνο που το Ελληνικό Υπουργείο καθυστερεί την απομάκρυνση του από το χώρο μας, αφήνοντας τον ελεύθερο να διαλύσει ότι έχει δημιουργηθεί με τόσους κόπους και με τη προσπάθεια πολλών γενιών της παροικίας. Θα ήθελα να αναφέρω με συντομία μερικά ιστορικά των σχολείων της παροικίας. Τα πρώτα οργανωμένα σχολεία διδασκαλίας της Ελληνικής γλώσσας έγιναν χάρis στις προσπάθειες και τη χρηματοδότηση του Σωματείου Γουναράδων «Ορεστίας». Το σωματείο αυτό, το παλαιότερο ελληνικό επαγγελματικό σωματείο, ιδρύθηκε το 1919, δημιούργησε και χρηματοδότησε τα πρώτα σχολεία, που στεγάζονταν στις εκκλησίες του Αγίου Στεφάνου και των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης. Μετά τη λήξη του 2^{ου} Παγκόσμιου Πόλεμου και την επαναλειτουργία της Ελληνικής Κοινότητας Παρισίων τα δύο αυτά σχολεία «περιήλθον υπό την αιγίδα της Κοινότητας από την ημέραν της ιδρύσεως αυτής. Το Σωματείο μας υπεχώρησεν εις το ζήτημα αυτό δια γενικότερον συμφέρον και εφ'όσον ένας από τους κυριότερους σκοπούς της Κοινότητας είναι η απρόσκοπτος λειτουργία των εν Παρισίοις και Περιχώροις ελληνικών σχολείων, και η όσον το δυνατόν ευρύτερα επίδοσις των ελληνοπαιδών εις την μητρικήν γλώσσαν». Η πρώτη σημαντική ποσοτική και ποιοτική αλλαγή έγινε με το άνοιγμα της Κοινότητας το 1978 και την αύξηση του αριθμού των παιδιών στα σχολεία, που αναγκάστηκαν να στεγάζονται και σε άλλα κτίρια, εκτός αυτών της εκκλησίας. Παράλληλα λειτούργησε, υπό την αιγίδα της Εκκλησίας, από τα τέλη της δεκαετίας του 50 και κανονικό σχολείο στο Châtenay – Malabry, με μικτό πρόγραμμα ελληνικό και γαλλικό. Από το 1981 το Ελληνικό Κράτος αύξησε τον αριθμό των διδασκόντων και έτσι υπήρξαν πολύ περισσότερα σχολεία σε όλη την περιοχή του Παρισιού. Τα έξοδα της ενοικίασης των κτιρίων και της λειτουργίας τους, τα επωμιζόταν η Ελληνική Κοινότητα, δηλαδή σε τελευταία ανάλυση τα μέλη της, που με τον οβολό τους βοηθούσαν στη χρηματοδότηση. Δεν πρέπει να παραλείψουμε τη κατά διαστήματα αποστολή χρηματικών ποσών από το Υπουργείο Παιδείας εν είδει βοήθειας, που εκάλυπτε ένα μικρό μέρος των εξόδων. Οι μισθοί των διδασκόντων επιβάρυναν το Ελληνικό Δημόσιο. Από το 1996 το Ελληνικό Δημόσιο επιδοτεί τη λειτουργία των σχολείων αποστέλλοντας στο τέλος του έτους τα έξοδα λειτουργίας. Ο ρόλος της Κοινότητας είναι η εξεύρεση των κτιρίων και η εγκαίρη καταβολή των ενοικίων, έξοδα που μας εξοφλεί στο τέλος της χρονιάς το Γραφείο Εκπαίδευσης.

Pour les parents, lecteurs de notre bulletin, non-hellenophones, je vais faire une courte présentation en français, non exhaustive. Nous venons de recevoir

copie de la lettre que M. le Conseiller d'Education G. Dimopoulos a adressé aux parents d'élèves du Lycée Bergson. Les parents lui demandaient un rendez-vous pour discuter avec lui de problèmes que leurs enfants rencontrent. Cette lettre est une fin de non recevoir à leur demande. Je ne vais pas m'attarder ni sur les attaques personnelles et la logorrhée épistolaire de M. le Conseiller. Je vais, quand même, exprimer mes craintes et ma tristesse sur l'immobilisme du Ministère Grec de l'Education, qui en retardant son départ des lieux parisiens, contribue à la destruction systématique par M. Dimopoulos, de l'œuvre de générations des Grecs de Paris.

Les premières écoles, où l'on enseignait la langue grecque, sont le résultat de l'effort et de la contribution pécuniaire de l'Association des Fourreurs « Orestias ». Ils entretenaient financièrement d'une façon exclusive, depuis les années 20, les deux écoles qui fonctionnaient dans les locaux des églises Saint Stéphane et de Saints Constantin et Hélène. A la fin de la 2ème Guerre Mondiale, la responsabilité de ces écoles incombe à la Communauté Hellénique, qui venait de naître. La Communauté a eu la charge de ces deux écoles et plus tard quand le nombre d'élèves devint imposant, la Communauté a toujours réussi de trouver de nouveaux locaux et de financer leur fonctionnement. Il faut aussi noter le fonctionnement d'une école franco-grecque, avec pensionnat, dans les locaux de l'Archevêché Orthodoxe de Châtenay-Malabry. Depuis 1981, le gouvernement grec envoie en détachement un nombre important d'enseignants, permettant ainsi le fonctionnement de nombreuses classes dans la région parisienne.

Le fonctionnement, les loyers des locaux de classes de langue grecque étaient à la charge de la Communauté, qui recevait de temps à autre, des subsides de l'Etat Grec, ne couvrant que partiellement les dépenses.

Depuis 1996 le Ministère Grec de l'Education Nationale prend en charge la totalité des dépenses. La Communauté règle à temps les dépenses de location et à la fin de l'année est dédommée par le service de l'Education.

**ABONNEZ-VOUS A LA COMMUNAUTE
HELLENIQUE ET A SON BULLETIN
D'INFORMATION**

το δελτίο

Responsable de la publication : Andréas Tsapis,
Communauté Hellénique de Paris et des Environs
Maison de la Grèce, 9, rue Mesnil, 75116 Paris
tel : 0147046789 ; fax : 0147046813 ; e-mail :
communautehelleniqueparis@wanadoo.fr

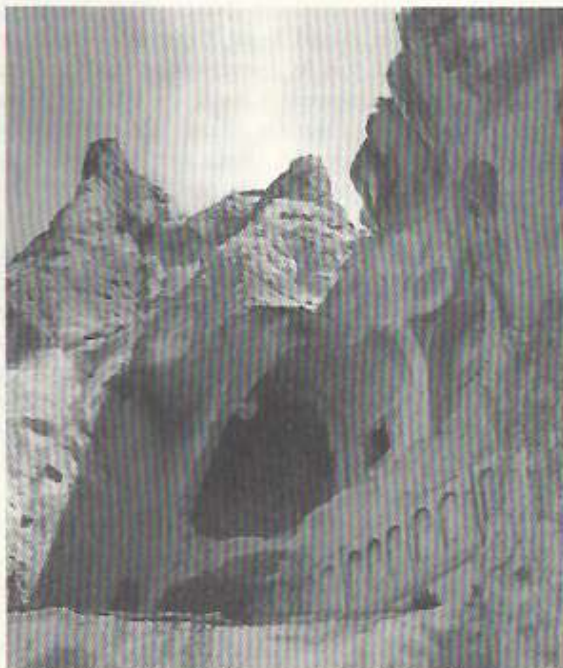
CAPPADOCE

(suite et fin du voyage)

Nous nous sommes envolés de l'aéroport de Constantinople pour un court voyage et nous avons atterri sur le tarmac de l'aéroport de Kayseri (Καϊσάρεια). Petit aéroport civil, jouxtant un grand aéroport militaire. A la sortie de l'aéroport, juste devant la porte d'entrée, un monument aux morts, aux parachutistes morts en sautant sur Chypre. L'histoire récente de Chypre se rappelait à notre bon souvenir. L'histoire, un peu plus ancienne, des relations conflictuelles gréco-turques, caracolait à tous les tournants de notre route et à tous les coins des villes et des villages que nous avons traversés, tantôt sous forme d'une maison avec des inscriptions en grec, tantôt sous forme d'une église en ruine ou sous le masque du nom de localités parcourues.

Cappadoce, « le pays des beaux chevaux ».

Le nom de Cappadoce désignait une entité non pas géographique mais historique, car ses frontières ont constamment fluctué au cours des siècles. C'était à l'origine un vaste territoire délimité par le Pont (Πόντος) au nord, le Taurus au sud, le lac Salé (Tuz gölü) à l'ouest et l'Euphrate à l'est. Au 6ème siècle avant J.C., les Perses avaient conquis l'Anatolie et y avaient créé la satrapie (province) de Katpatuka, dont le nom signifie en vieux persan « le pays des beaux chevaux ». Celle-ci payait tribut aux Perses sous forme de chevaux (dit Strabon). Hérodote utilise également le nom Katpatuka dans son récit de la conquête de la Lydie par les Hittites. Alexandre le grand, battit les armées perses en 334 et 332 avant J.C. et démantela l'Empire Perse. La période hellénistique fut suivie par la conquête de la région par les Romains. La Cappadoce fut rattachée à Rome et comme la région était une des limites de l'Empire, ils fortifièrent la ville de Καϊσάρεια et y installèrent des légionnaires.

L'intérieur d'une église apparaît au grand jour après l'effondrement de la paroi extérieure.

Après l'apparition de la religion chrétienne en Palestine, celle-ci se répandit dans le sud de l'Anatolie, puis en Cappadoce. Les premiers chrétiens émigrèrent vers les grandes villes et villages. Ils commencèrent à creuser les premières églises et s'installèrent dans les rochers. Il ne faut pas oublier que trois des Pères de l'Eglise étaient originaires de Cappadoce. A commencer par Saint Basile et les deux Saint Grégoires, Saint Grégoire le Théologien et Saint Grégoire de Nyssa. Leur rôle dans la définition des dogmes de l'Eglise fut déterminant. Ils sont les piliers de la jonction de l'esprit hellénique avec le christianisme.

Après la division de l'Empire romain en deux, la Cappadoce, sous l'influence de l'Empire Byzantin, fut régulièrement une terre de conflits, entre la dynastie Perse des Sassanides et les troupes Byzantines. Au 10ème siècle, pour la première fois, les turcs Seldjoukides, dirigés par leur chef Alparslan pénétrèrent en Anatolie et infligèrent une sévère défaite à l'empereur Romanos Diogènes.

Formation géologique de la région.

Paysage typique de Cappadoce

La formation des paysages de la Cappadoce, région volcanique, débuta il y a dix millions d'années. En effet, des volcans entrèrent en éruption, il y a deux millions d'années. Les matériaux projetés, constituèrent le sol actuel de la Cappadoce : laves basaltiques sur les versants des volcans, poussières et cendres dans les environs constituant une couche de cent à cent cinquante mètres de profondeur, composée en outre de tuf, argile, grès, marne et agglomérat. L'alternance de périodes de calme entre deux éruptions, ainsi que l'apparition de volcans de moindre importance au fil des millénaires généra une superposition de couches de poussières plus ou moins denses.

Le ruissellement des eaux de surface, ainsi que le vent, le gel, le soleil ont attaqué cette couche de roche très tendre et formé de petites vallées. Certaines couches étant plus tendres que d'autres, l'eau s'est insinuée de plus en plus profondément dans le sol, laissant une couche plus dure vers la surface. Petit à petit, des petits morceaux de roche dure se trouvent isolés par rapport au plateau, et les couches situées en dessous de ce « chapeau » naturel sont protégées et évoluent beaucoup plus lentement, du fait de cette protection. Apparaissent alors au gré des pentes les « cheminées de fées » caractéristiques des paysages de Cappadoce. Les styles de cheminées sont assez variés,

et sont fonction de la nature géologique du chapeau et de sa résistance à l'érosion, ainsi que de la qualité et la composition du support.

Les églises en Cappadoce

Il existe en Cappadoce environ 400 églises et chapelles. Les églises les plus anciennes sont du 6e siècle. La plupart datent de l'époque de prospérité qui commence à la fin du péril arabe, sous Constantin VII Porphyrogénète (913-959), et se termine à l'arrivée des Turcs Seldjoukides sous Constantin X Doucas (1059-1067).

Nous avons visité certaines de ces églises souterraines faisant partie intégrante des villages troglodytes de Cappadoce.

Eglise en ruine au village de Göreme

La visite de deux jours nous a permis de voir le paysage, mais surtout de visiter les vestiges des villages troglodytes, voir l'organisation minutieuse de la vie dans tous ses détails et admirer la beauté des lieux de culte chrétiens enfouis dans le rocher.

Une partie du groupe (impossible de rassembler tout le monde) devant des « cheminées des fées »

Nous avons visiter Urgup (Προκόπι), patrie de Saint Jean le Russe, Göreme (Κόραμα) et Mustafapasha (Σινασός). Cette dernière ville garde vivante la mémoire des Grecs avec ses jolies maisons aux frontons écrits en grec. Nous avons fait la rencontre d'un ancien maire de la ville qui a tenu à nous accompagner dans notre promenade. Il nous a raconté qu'ils ont reconstitué la liste des habitants d'au moins 150 maisons et font l'effort de garder la mémoire des anciens natifs de la ville, qui ont quitté le pays en 1924,

laissant derrière eux maisons, églises et écoles. Bien sûr cette conversation aurait été impossible sans la présence et la traduction simultanée de notre ami Théodore. Je rappelle que le ciné-club de la Communauté avait projeté un documentaire émouvant sur Sinassos, recueillant les témoignages des derniers survivants de cette époque où la majorité des habitants étaient des Grecs.

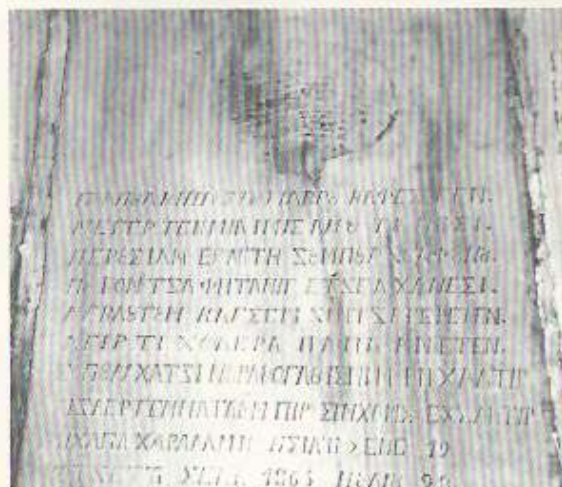
Maison abandonnée à Sinassos

Retour à Constantinople, une ville qui avait 230000 habitants grecs au début du siècle contre 1400 maintenant. Où des quartiers entiers sont laissés à l'abandon, après le départ forcé, l'expulsion de leurs habitants. Par deux fois le gouvernement turc a forcé les Grecs de Constantinople à partir, en 1955, suite au « pogrom » par des « éléments incontrôlés » et aussi en 1964 quand des milliers des Grecs ont été expulsé de leur ville natale. Cette dernière période de 1964 est racontée par le film « Πολιτική Κουζίνα », que nous verrons, j'espère, prochainement à Paris.

Ce dépérissement continu des populations non musulmanes de la Turquie actuelle (25% de la population totale au début du siècle, moins de 1% actuellement) n'est pas le fruit du hasard mais le résultat d'une politique délibérée, qui a utilisé à chaque fois des méthodes différentes. Génocide arménien en 1915, persécutions des Grecs du Pont en 1915-18, échange de populations en 1924, pogroms en 1955, expulsions en 1964. Tout ceci s'apparente fort, en quelque sorte, à une purification ethnique et religieuse.

L'insistance avec laquelle, l'actuel gouvernement turc nie le rôle et les droits du Patriarcat Oecuménique de Constantinople et garde en vigueur des lois, que l'Europe a aboli depuis le Moyen Age prouve que si la forme change, le fond de la politique turque reste le même.

Δεν μπορώ να τελειώσω τη περιγραφή του ταξιδιού μας στη Καππαδοκία χωρίς να γράψω κάτι και στα ελληνικά. Τα όρια της Καππαδοκίας του 19ου αιώνα ως την Ανταλλαγή των πληθυσμών έφταναν βόρεια ως την Υοσγάτη, νότια ως το Καραμάν, ανατολικά εκτεινόταν λίγο πέρα από την Καισαρεία και δυτικά δεν ξεπερνούσαν τη Σπάρτα. Στο γεωγραφικό αυτό χώρο του εσωτερικού της Μικράς Ασίας με το συμπαγή μουσουλμανικό πληθυσμό Τούρκων, Κούρδων, Κιρκασίων, μαζί με τους τουρκόφωνους Αρμενίους, συμβίωναν, ως το 1924, τουρκόφωνες και ελληνόφωνες ορθόδοξες κοινότητες. Η έρευνα του Κέντρου Μικρασιατικών Σπουδών συγκέντρωσε πληροφορίες για την ύπαρξη 81 ρωμαϊκών κοινοτήτων στον καππαδοκικό χώρο. Τριάντα δύο οικισμοί μιλούσαν ελληνικά και 49 τουρκικά/καρμανλίδικα.

Καρμανλίδικη ταφόπλακα

Για να συνοψίσουμε: στη χοάνη της καππαδοκικής γης μαζί με άλλους λαούς έζησαν ελληνόφωνοι αλλά κυρίως τουρκόφωνοι Ρωμιοί. Από τα μέσα του 19ου αιώνα, ο πληθυσμός αυτός συγκέντρωσε την προσοχή πρώτα των εκκλησιαστικών αρχών, που επεδίωξαν να τον προστατέψουν από τον εξισλαμισμό και από το θρησκευτικό προσηλυτισμό άλλων εκκλησιών και, δεύτερον, ανακαλύπτεται από τους λόγιους κύκλους της Πόλης που ασχολούνται με τη «χαρτογράφηση» της ελληνικής εθνικής κοινότητας στην Οθωμανική Αυτοκρατορία. Στις αρχές του 20ού αιώνα αμφισβητήθηκε η εθνική ταυτότητα των τουρκόφωνων Ρωμιών από τους Τούρκους. Βεβαίως, μετά τη νίκη της Τουρκίας στον πόλεμο της Μικράς Ασίας, η Συνθήκη της Λωζάννης δεν αμφισβήτησε τη ρωμαϊκή καταγωγή των τουρκόφωνων ορθοδόξων. Και για το λόγο αυτό υποχρεώθηκαν να εγκαταλείψουν κι αυτοί τα πάτρια χώματα, όπως οι κάτοικοι των δυτικών παραλίων και οι Πόντιοι, ακολουθώντας το κοινό πεπρωμένο όλων των Ρωμιών της Μικράς Ασίας. Όλοι όσοι διασώθηκαν από την σφαγή των Κεμαλικών στρατευμάτων κατά την οπισθοχώρηση του ελληνικού στρατού κατά την Μικρασιατική καταστροφή, ήρθαν στην Ελλάδα μαζί με τα άλλα δύο εκατομμύρια πρόσφυγες. Ο πληθυσμός τους υπολογίζεται σε 40-50 χιλιάδες και εγκαταστάθηκαν κυρίως σε περιοχές στην περιφέρεια των Αθηνών (πχ. Ν. Σμύρνη) και της Θεσσαλονίκης (Συκιές, Καλαμαριά κλπ).

Οι Καππαδόκες αυτοπροσδιορίζονται Ρωμιοί ορθόδοξοι, όρος που σηματοδοτεί, κατά την περίοδο αυτή, την εκκλησιαστική/θρησκευτική σύσταση της ελληνορθόδοξης κοινότητας. Η οικουμενική ορθοδοξία αποτελεί την κύρια πηγή συγκρότησης ταυτότητας αλλά και οργάνωσης της κοινωνικής και πνευματικής ζωής. Η κυρίαρχη γλώσσα των Ρωμιών της κεντρικής Μικράς Ασίας, τα τουρκικά και η καρμανλίδικη γραφή, συνυπήρχαν με την ελληνική, χωρίς οι χρήστες των γλωσσών αυτών να αισθάνονται ότι η γλώσσα μπορούσε να αποτελέσει κριτήριο διαφοροποίησης. Τι είναι τα καρμανλίδικα; Απλοποιώντας, μπορούμε να πούμε ότι είναι τουρκικά γραμμένα με ελληνικό αλφάβητο. Και αυτό σε μιά εποχή που η επίσημη Οθωμανική Αυτοκρατορία έγραφε με αραβικό αλφάβητο. Καισαρεία, Μονταλάσκη, Ταβλασούν, Κερμίρα, Προκόπη, Κόραμα, Σινασός, Νεάπολη, Μαλακοπή, Καρβάλη, φαράγγι Περιστρέμματος, Ιχλάρα, Τύανα και άλλα μικρά, κάποτε ρωμέικα, χωριά και κομπούλες.

Η σκηνή της Βαβυλωνίας (1836) του Δημητρίου Κ. Βυζάντιου (Χατζή Ασλάνης το πραγματικό του επώνυμο), όταν ο αστυνομικός αντιλαμβάνεται τελικά από πού κατάγεται ο Ανατολίτης Σάββας Χατζή Μουράτης, μόνον όταν εκείνος του λέει: «Αϊ-Βασίλη τόπο είναι, Γκαισαρείας, Γκαππαντοκίας. Ντε ξέρεις εσύ», είναι ενδεικτική της θεώρησης της γλωσσικής ιδιομορφίας των Καππαδοκών από τους υπόλοιπους Έλληνες.

Τα μέρη αυτά, από αιώνες ρωμέικα, δέχτηκαν για πρώτη φορά την επίσκεψη του Πατριάρχη, 73 χρόνια μετά την Ανταλλαγή των πληθυσμών, το 1996.

Οι Καππαδόκες Πατέρες της Εκκλησίας

Η συμβολή των Καππαδοκών Πατέρων της Εκκλησίας είχε καθοριστική σημασία στο πέραςμα από την ελληνική αρχαιότητα στην ελληνική ορθόδοξη θρησκεία. Συνέβαλαν στην ακριβή διατύπωση του δόγματος, στην οριοθέτηση της ορθοδόξου πνευματολογίας και στην κορύφωση της μοναστικής εμπειρίας. Και όλα αυτά, χωρίς βέβαια να λησμονούμε την κοινωνική όψη του εκκλησιαστικού γίνεσθαι, όπως φανερώθηκε στην κοινωνία αγάπης και προσφοράς, της γνωστής Βασιλειάδας, στην περιοχή της Καισαρείας.

Τα μοναστικά κέντρα της Καππαδοκίας θεωρούνται από τα πρωτογενή στον χώρο της Ορθοδοξίας. Η Καππαδοκία αποτελεί την περιοχή όπου καλλιεργήθηκε, πρωτότυπα, το ήθος του μοναχισμού. Ο Μέγας Βασίλειος είναι εκείνος που έθεσε τους όρους λειτουργίας ενός κοινοβίου. Γνωστός για το πλούσιο συγγραφικό του έργο, στο οποίο περιλαμβάνεται και το πάντα επίκαιρο «Προς τους νέους, πως να ωφεληθούν από τα ελληνικά γράμματα». Σπουδαίο είναι το έργο και των άλλων Καππαδοκών Πατέρων, του Γρηγορίου του Θεολόγου και του Γρηγορίου Νύσσης. Επτά Καππαδόκες Πατέρες ελαβαν μέρος στην Α Οικουμενική Σύνοδο της Νικαίας το 325. Χωρίς αμφιβολία η Καππαδοκία αποτελεί έναν από τους βασικούς χώρους, όπου σμιλεύθηκε και σφυρηλατήθηκε η Ορθόδοξη Θεολογία.

ΔΙΑΛΕΞΗ

Η Ελληνική Κοινότητα Παρισιού
και Περιχώρων
έχει τη τιμή να σας καλέσει
στις 10 Μαρτίου 2005, 20:00
στο Ελληνικό Σπίτι,
στη διάλεξη
του κ. **Μιχαήλ Κακούρου**
Maître de Conférences
à l' Ecole Pratique des Hautes Etudes
IVème Section, à la Sorbonne

**«Επιστήμη, πεπρωμένο
και η μοίρα των άστρων στο Βυζάντιο»**

ΠΑΙΔΙΚΕΣ ΑΠΟΚΡΙΞΕΣ

Η Ελληνική Κοινότητα Παρισιού
και Περιχώρων
καλεί τα παιδιά της παροικίας
να γιορτάσουν τις Απόκριες, όλα μαζί
τη **Κυριακή 6 Μαρτίου 2005, στις 16:00**
στο **Ελληνικό Σπίτι**

Association « Artemon »
Concert de Musique Grecque
Avec Kyra et Romano
Dimanche, le 20 février 2005, à 16h30
Maison de la Grèce
Participation aux frais : 10€
Renseignements : 0172402142

Association de Bienfaisance
« Les Dames de Sainte Hélène »
Soirée dansante -Carnaval
Dimanche, le 6 mars 2005, 20h
Restaurant « Les Diamantaires »

Union Touristique des Amis de la Nature
Section Paris-Centre
Groupe de Danses Folkloriques Grecques
Tous les Jeudi de 20h30 à 22h30
Centre Culturel Verdier
11, rue de Lancry, 75010 Paris
Renseignements
Hélène GOUROUSSI : 0164273078
Christine JAILLER : 0145811172
Soirée Spéciale
Jeudi 9 Mars 2005
De 20h à 22h30
Danses de Macédoine avec Pétros SELKOS

L'ECOLE GRECQUE DE NANCY

Nous présentons, pour information, ce texte, tel qu'il a été publié dans la revue Franco-Hellénique de Nancy.

« C'est avec grand regret que nous constatons que le poste de l'enseignante grecque de Nancy ne sera finalement pas pourvu cette année. M. Dimopoulos, Conseiller d'Education à Paris nous a orientés vers une nouvelle enseignante en poste à Strasbourg, laissant entendre qu'elle pourrait assurer le nôtre. Après avoir pris contact avec cette dernière, il lui est impossible d'assurer les cours sur Nancy, puisqu'elle a été nommée pour la ville de Strasbourg! Ce dont Monsieur Dimopoulos était informé, il aurait simplement omis de nous le préciser... ! Le poste de Nancy était un poste à temps plein au départ et nous protestons vivement de sa suppression dans des conditions aussi obscures. Un courrier pour dénoncer ce fait sera envoyé aux personnes compétentes au Ministère de l'Education à Athènes. »

Θα ιδρυθεί Ομογενειακό Συμβούλιο Παιδείας Αμερικής από το ΕΕΣ

Την ίδρυση Ομογενειακού Συμβουλίου Παιδείας Αμερικής πρόκειται να ανακοινώσει ο πρόεδρος του Ελληνοαμερικανικού Εθνικού Συμβουλίου κ. Θ. Σπυρόπουλος. Πρόκειται για μία απόφαση και πρωτοβουλία που αναλαμβάνεται από διακεκριμένες προσωπικότητες της Ελληνοαμερικανικής και Αμερικανικής Κοινωνίας για παναμερικανική στήριξη και προώθηση της Ελληνόγλωσσης Παιδείας και Πολιτισμού. Η σχετική πρόταση διατυπώθηκε στο Πρώτο Συμπόσιο Παιδείας που διοργάνωσε το Ελληνοαμερικανικό Εθνικό Συμβούλιο σε συνεργασία με την Ομοσπονδία Ελληνικών Σωματείων Μείζονος Νέας Υόρκης το Νοέμβριο του 2003 στη Νέα Υόρκη. Στο πλαίσιο του Ιδρύματος θα συσταθεί και το «Ταμείο Παιδείας Ομογενών» το οποίο θα διαχειρίζεται το Δ. Σ. του ιδρύματος για την οικονομική στήριξη σχολείων, οργανισμών, ιδρυμάτων ή πρωτοβουλιών που προάγουν την Ελληνική Παιδεία. «Το θέμα της ανάγκης στήριξης της Ελληνικής Παιδείας στις ΗΠΑ κυριαρχεί στις Ομογενειακές συζητήσεις επί δεκαετία» δήλωσε ο κ. Σπυρόπουλος.

Στο πλαίσιο αυτό το Ελληνοαμερικανικό Εθνικό Συμβούλιο διοργανώνει σε συνεργασία με την Ομοσπονδία της Φιλαδέλφειας, το τρίτο κατά σειρά, Συμπόσιο Παιδείας στο Ξενοδοχείο Sheraton στη Φιλαδέλφεια στις 22 Ιανουαρίου 2005. Απήθυνε δε έκκληση προς όλους τους ενδιαφερόμενους ιδιώτες, γονείς, δασκάλους, επιστήμονες, πολιτικούς, επιχειρηματίες, κληρικούς και φιλέλληνες να συμμετάσχουν στις εργασίες του Συμποσίου. Τα ονόματα του Διοικητικού Συμβουλίου του Ιδρύματος θα ανακοινωθούν κατά τη διεξαγωγή του Συμποσίου και θα προταθεί, μέσα από διάλογο, εισηγήσεις και παρεμβάσεις, συγκεκριμένο πλαίσιο δράσης για τη στρατηγική που πρέπει να ακολουθηθεί για την προώθηση της Ελληνικής Γλώσσας και Παιδείας στην ευρύτερη Αμερικανική Κοινωνία.

ΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΕΚΘΕΣΗΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ (11 Ιανουαρίου 2005).

Στις 11 Ιανουαρίου 2005, στο Ελληνικό Σάτι, έγιναν τα εγκαίνια της έκθεσης φωτογραφίας της νεαρής ταλαντούχου φωτογράφου Ηώς Πάσχου. Η καινούργια χρονιά εκδηλώσεων της Ελληνικής Κοινότητας άρχισε με τα εγκαίνια έκθεσης φωτογραφίας με έντονη τη παρουσία όμορφων, δημιουργικών και πολύ ζωντανών νέων ανθρώπων. Καλώς οιονός.

Μας τίμησαν με τη παρουσία τους ο γενικός μας πρόξενος κ. Ν. Πάζιος και ο διευθυντής του γραφείου Τύπου της Πρεσβείας μας κ. Β. Καραβασίλης. Παραθέτουμε δύο μικρά κείμενα παρουσίασης της έκθεσης.

ΟΙ ΕΝΔΙΑΜΕΣΟΙ ΧΩΡΟΙ ΑΘΗΝΑ 2000-2004

Η ιδέα για την φωτογραφική σειρά ξεκίνησε με αφορμή μια πρόσκληση του Μουσείου Μπενάκη πριν από τέσσερα χρόνια στους νέους φωτογράφους να προσεγγίσουν την Αθήνα λίγο πριν την μεταμόρφωση της λόγω των Ολυμπιακών αγώνων του 2004.

Πόλη μνημείο με έντονο ιστορικό παρελθόν τόσο για τους αρχαιολόγους όσο και για τους θερινούς επισκέπτες. Όμως ποιός πραγματικά ενδιαφέρεται για το σύγχρονο αστικό τοπίο και κατά συνέπεια για τα σύγχρονα μνημεία;

Οι εργατικές κατοικίες της Αθήνας στην περιοχή των Αματελείων και του Νέου Κόσμου μοιάζουν να μαρτυρούν την δική τους ιστορία.

Επιθυμία μου ήταν να τα προσεγγίσω με μια μεταμορφωτική διάθεση. Επηρεασμένη από το παιχνίδι του φωτός πάνω στις μισογκρεμισμένες επιφάνειες που μεταλλάσσονται όπως οι αρχαότητες και οι όγκοι τους. Παλιά ή νέα, τα μεσογειακά ερείπια μοιάζουν να αρνούνται τη συγκατοίκηση με την καθημερινή ζωή των κατοίκων. Σύγχρονα ερείπια που η πόλη τα ζορκίζει σε αποβολή. Πόσοι από εμάς τα προσέχουμε; πόσοι από εμάς τα παρατηρούμε;

Κάθε ένα από αυτά τα κτίρια κρύβει τα δικά του μυστικά. Και όλη η μαγεία της φωτογραφίας μοιάζει να βρίσκεται ακριβώς σε αυτή την μαγική στιγμή που ξεδιπλώνει τις αναμνήσεις μετατρέποντας κατά κάποιο τρόπο την ουσία σε παρουσία και το παρελθόν σε παρόν.

ΗΩ ΠΑΣΧΟΥ

- Το σύνολο της φωτογραφικής σειράς έχει εκτεθεί:
- Μουσείο Μπενάκη, ομαδική έκθεση, Αθήνα 2001.
- Φεστιβάλ Φωτοσυγκυρίας, ατομική έκθεση, Θεσσαλονίκη 2003.
- Centre d'animation Mathis, Παρίσι 2003.
- Y Grec, Παρίσι 2004.

ΟΙ ΕΝΔΙΑΜΕΣΟΙ ΧΩΡΟΙ.

« Για να φωτογραφίσει τις εργατικές κατοικίες στο κέντρο της Αθήνας, η Ηώ Πάσχου, χρησιμοποίησε μια ασύλη φωτογραφική μηχανή, την Lubitel. Πρόκειται για μια ερασιτεχνική μηχανή μεσαιού φορμά 6x6 με χώρα προέλευσης την Ρωσία κατασκευασμένη από πλαστικούς φρακούς. Ο αργός χρόνος έκθεσης προσθέτει ένα ελαφρύ φλου και άρα μία διαφορετική αντιμετώπιση στις καταστραμμένες (μεταλλαγμένες από τον χρόνο) όψεις των κτιρίων αυτών όπου κατοικούν κυρίως μετανάστες.

Στα χαρακτηριστικά αυτά προστίθεται και τα έντονα χρώματα με το χαμηλό φωτισμό (απόδο θετικό φως).

Η φωτογράφος τολμά να προτείνει μία πιθανή μεταμόρφωση, σχεδόν ορατική.

Προαναγγέλλοντας τα επόμενα ερείπια των εργατικών κατοικιών εάν δεν συντηρηθούν σύντομα, οι διαβρωμένοι τοίχοι μετατρέπονται κατά κάποιο τρόπο σε ερήμια μνημεία.

Τόσο από την επιλογή του φωτογραφικού κάδρου - τοντισμένο από το μαύρο πλαίσιο- όσο και από το Μεσογειακό φως.

Το βλέμμα άλλωστε που έχει η φωτογράφος σε ένα αρχαίο νεκροταφείο της Αθήνας (Κεραμεικός) και σε μια παλιότερη φωτογραφική σειρά (1996-97) είναι σχεδόν το ίδιο ή τουλάχιστον πολύ κοντινό. Τότε όμως είχε χρησιμοποιήσει υπέρυθρο φιλμ.

Είτε τελικά πρόκειται για την αρχαιότητα, είτε για την σύγχρονη εποχή τα μεσογειακά ερείπια μοιάζουν να αρνούνται την συγκατοίκηση με την καθημερινή ζωή των κατοίκων... Η φωτογραφική σειρά της Ηώς Πάσχου, αποδεικνύει αυτή την σύνδεση ανάμεσα στο παρελθόν και στο παρόν. Αυτή η έννοια του χρόνου ή καλύτερα η έννοια του χρόνου-φύγα των σύγχρονων μνημείων είναι άλλωστε μια από τις βασικότερες αρχές της Φωτογραφίας.»

Yannick Vigouroux

Δημοσίευση στο περιοδικό SIMULACRES, Νο5, « LES RUINES », p. 103, Automne 2001.

LES DIAMANTAIRES

GASTRONOMIE GRECQUE
depuis 1929
60, rue Lafayette
75009 PARIS
Tél : 01 47 70 78 14

COURS DE BOUZOUKI, TZOURAS, BAGLAMA

Par MICHALIS tel : 0615737160

CONSULTATIONS JURIDIQUES GRATUITES

Maitre Georgia KOUVELA-PIQUET, 97, avenue Victor Hugo, 75016 Paris, propose aux membres de la Communauté Hellénique de Paris des consultations juridiques gratuites. Renseignements au 0156265353.

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΛΕΣΧΗ / CINE-CLUB

Tous les vendredis à 20 heures

Κάθε Παρασκευή στις 8 μμ

Παρασκευή 4 Φεβρουαρίου 2005

Ο ΕΡΩΤΑΣ ΤΟΥ ΟΛΥΣΣΕΑ (1984) Έγχρωμο, 107 λεπτά. Β. Βαφέας/Ε.Κ.Κ. Σεν.-Σκ.: Βασίλης Βαφέας, Φωτ.: Ντίνος Κατσουρίδης.

Ερμ.: Κώστας Βουτσάς, Κατερίνα Ροδίου, Αθηνόδωρος Προύσαλης, Χαρά Αγγελούση, Καρυοφυλιά Καραμπέτη, Εύα Μουστάκα, Μηνάς Χατζηράββας.

Κομωδία. Η περιπλάνηση στην πόλη ενός απολυμένου λογιστή.

Τέσσερα βραβεία (σκηνοθεσίας, φωτογραφίας, σκηνοικών και ειδικό βραβείο ερμηνείας Κ. Βουτσάς) Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης 1984 ". Κρατικό βραβείο ποιότητας ταινίας μεγάλου μήκους 1984

Παρασκευή 11 Φεβρουαρίου 2005

ΑΝ ΕΧΕΙΣ ΤΥΧΗ (1964) Α/Μ, 95 λεπτά. Σ. Ψυλαρινός / Ν. Βαρβέρης, Σκ.: Γιώργος Πετρίδης, Σεν.: Νίκος Τσιφόρος, Φωτ.: Συράκος Δανάλης, Μουσ.: Γιώργος Κασαρός.

Ερμ.: Δημήτρης Παπαμαχαίλ, Λίλιαν Μηνιάτη, Χρήστος Τσαγιάνης, Διονύσης Παπαγιαννόπουλος, Σαπφώ Νοταρά, Σούλη Σαμπάχ, Νίκος Ρίζος, Νίκος Φέρμας, Περικλής Χριστοφορίδης, Ζανίνο.

Κομεντί. Ένας νέος βρίσκει στο δρόμο ένα λαχείο που κερδίζει εκατομμύρια και έρχεται σε σύγκρουση με κάποιον περίεργο τύπο που ισχυρίζεται πως είναι ο πραγματικός κάτοχος του τυχερού λαχνού και απαιτεί τα κέρδη.

Παρασκευή 18 Φεβρουαρίου 2005

ΑΠΛΟΠΕΝΙΣ (1966) Α/Μ, 90 λεπτά Δαμιασκός - Μιχαηλίδης, Σκ.: Γιώργος Σκαλενάκης, Σεν.: Αλέκος Σακελλάριος, Φωτ.: Νίκος Γαρδέλης, Μουσ.: Σταύρος Ξαρχάκος.

Ερμ.: Αλίκη Βουγιουκλάκη, Δημήτρης Παπαμαχαίλ, Ρίκα Διαυλιάνη, Βασίλης Αυλωνίτης, Πέτρος Λοχαΐτης, Διονύσης Παπαγιαννόπουλος, Νικήτας Πλάτης.

Μουσική κομωδία. Η απρόσμενη επιτυχία ενός οικοδόμου στο λαϊκό τραγούδι δηλητηριάζει την οικογενειακή του ευτυχία.

*Συμμετοχή στο Φεστιβάλ Σαν Σεμπάστιαν 1966

Παρασκευή 25 Φεβρουαρίου 2005

Ο ΔΡΑΠΕΤΗΣ (1967) Α/Μ, 110 λεπτά, Ανζερβός, Σεν.-Σκ.: Στέλιος Ζωγραφάκης, Φωτ.: Βαγγέλης Καραμανίδης, Μουσ.: Νίκος Μαιμαγκάκης.

Ερμ.: Έλενα Ναθαναήλ, Σπύρος Φωκιάς, Μάνος Κατράκης, Τάκης Εμμανουήλ.

Περίπετια. Ένας πολιτικός κρατούμενος δραστηριείται κατά τη διάρκεια της μεταγωγής του στις φυλακές της Αθήνας και με τη βοήθεια της γυναίκας ενός μεγαλοτσιφλικού βρίσκει καταφύγιο στον αγρόδινα τον κτήματός.

Παρασκευή 4 Μαρτίου 2005

Η ΩΡΑΙΑ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ (1954) Α/Μ, 80 λεπτά, Φίνος Φίλμ. Σεν.-Σκ.: Νίκος Τσιφόρος, Φωτ.:

Αριστείδης Καρύδης - Φουκς, Μουσ.: Γιώργος Μουζάκης.

Ερμ.: Γεωργία Βασιλειάδου (Αριστεία), Βασίλης Αυλωνίτης (Ζάχος), Μίμης Φωτόπουλος (Νότης), Νίκος Σταυρίδης (Κοσμάς), Γκέλυ Μαυροπούλου (Τόνια), Σπεράντζα Βρανά (Κλάρα), Σταύρος Ξενίδης (συμβολαιογράφος).

Κομωδία. Ο ταρτούφος πρόεδρος του συλλόγου "Πνεύμα και ηθική", εκτελώντας σύμφωνα με τα δικά του συμφέροντα τους όρους μιας διαθήκης, προξενεύει μια γεροντοκόρη σε δυο φουκαράδια αντί να την παντρευτεί ο ίδιος.

Τραγούδι: Σπεράντζα Βρανά (Πού θα πάει, τέλος πάντων, η βαλίτσα).

Παρασκευή 11 Μαρτίου 2005

Ο ΜΕΘΥΣΤΑΚΑΣ (1950) - Α/Μ, 90 λεπτά, Φίνος Φίλμ. Σεν.-Σκ.: Γιώργος Τζαβέλλας, Φωτ.: Ζόζεφ Χεπ, Μουσ.: Κώστας Γιαννίδης.

Ερμ.: Ορέστης Μακρής (Μικές), Δημήτρης Χορν (Αλεκ), Μπίλυ Κανσταντοπούλου (Αννούλα), Αθανασία Μουστάκα (γιαγιά), Νίκος Βλαχόπουλος (Μπάκας), Μαρία Γιαννακοπούλου (κυρα-Λένη), Κάτια Λίντα (γραμματέας), Γιάννης Βλαχόπουλος (Αριστείδης), Ρένα Στρατηγού (Ντόρα), Άννα Κυριακού (Μπέτυ), Νίκος Ρίζος (έναν θιαμόνας).

Κοινωνικό μελόδραμα. Μια φτωχή αλλά τίμια κοπέλα ετοιμάζεται να παντρευτεί τον πλούσιο εργοδότη της, αλλά ο μεθύστακας πατέρας της γίνεται σκνίπα το βράδυ των αρραβώνων με αποτέλεσμα να χαλάσει ο γάμος.

Η κα Βιργινία Στεργίου, καθηγήτρια μαθηματικός παραδίδει δωρεάν μαθήματα στα παιδιά της παροικίας. Τηλεφωνείστε στην Κοινότητα στο 0147046789 (18:00 έως 20:00) για περισσότερες πληροφορίες.

**ECOUTER RADIO ENGHEN IDFM 98.00
(antenne Grecque)**

ΕΤΗΣΙΟΣ ΧΟΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΥ ΚΑΙ ΠΕΡΙΧΩΡΩΝ

**BAL ANNUEL de la COMMUNAUTE HELLENIQUE de
PARIS et des ENVIRONS**

le samedi 9 avril 2005 de 20h à 2 du matin

dans les Salons du Relais de l'Hôtel Paris-Est

Mo Gare de l'Est

Dîner (boisson compris). Participation aux frais 60 €

**Πλούσια τόμπολα, πολλά δώρα και αεροπορικά
εισιτήρια**

Ορχήστρα Ελληνική με Δημοτικά, Λαϊκά

και

Ελαφρά Τραγούδια